

DIVENDRES SANT

Oració a Jesús Sacrificat

Senyor.

L'aire del Divendres Sant —mentre us esguardo i us veig tot nu, clavat a la Creu— fa sentir-me covard.

Covard i alhora avergonyit.

Perquè no puc presentar, com a testimoni, cap ferida com Vós. Cap ferida que parli de sacrifici, d'amor, de caritat.

Perquè no puc oferir-vos ni la més minsa gota d'aigua que pugui apaivagar la immensa set que per tots nosaltres sofriu.

Perquè no tinc a la mà ni el més miserable parrac que pugui eixugar la suor i la sang que us ragen del front i dels costats.

Perquè estic al vostre davant, contemplant la vostra agonia, i no faig res per aconhortar-vos.

Perquè Vós heu acceptat, humil, morir per tots nosaltres —a fi que s'acomplís la Redempció de la humanitat pecadora— i jo, com tots, resto insensible, incapaç de comprendre el vostre sublim sacrifici.

* * *

Senyor,

L'aire de tots els divendres Sants, fa sentir-me covard.

Covard i alhora avergonyit.

Perquè, en lloc de transformar-me en un Cirineu o en una Verònica, resto contínuament aferrat al paper de Pilat o de Caifàs.

Perquè amb els meus pecats i amb les meves seguides caigudes, us estic bastint un Gòlgota tots els segons de la meua vida.

Perquè amb les meves flaqueses i amb les meves turpituds, us estic crucificant fins a la consumació dels segles.

I jo us demano: Senyor, sempre creurem que el vostre gest, a la Creu, fou inútil? Sempre serem tan orbs i tan mesells?

Senyor, tots coneixem el camí que Vós mateix assenyalàreu. Però el trobem tan cantellut, tan aspre...

Prou sabem que Vós diguéreu que cadascú ha de carregar, cada dia, amb la seva creu, si vol salvar-se.

Però som indòmits, Senyor. No volem ni sabem acceptar-la.

No arribem a capir que hem de solidaritzar-nos amb els vostres sofriments.

No volem comprendre que la dolor és l'antesala de la Glòria. Que la Creu és la porta de la Resurrecció.

* * *

Renoveu, doncs, Senyor, avui, l'aire d'aquest Divendres Sant.

I feu que ens allunyi la covardia i la vergonya.

Que se'ns infilti ben endins de les nostres entranyes i ens purifiqui els pensaments i ens enforteixi la voluntat.

Que ens crucifiqui, cada dia, les nostres passions i totes les carronyes que ens arrapen a les misèries humanes.

Que ens faci sentir solidaris amb els vostres sofriments i amb els de tots els altres germans nostres.

Que ens ajudi a lluitar i a viure íntegrament el vostre Evangeli.

Que ens faci entendre perquè agonitzeu Vós fins a la fi dels segles.

Que ens redimeixi definitivament totes les culpes i tots els errors comesos.

Que ens arrossegui cap a Vós, encara que no vulguem.

D'aquesta forma, Senyor, comprendrem exactament perquè, anys enrera, en un dia com avui, volguéreu morir per nosaltres.

I identificats amb la vostra Creu, sentint damunt nostre les vostres ferides, comprenent perfectament la nostra filiació divina, i pressentint ja la Redempció i Glorificació eternes, podem dir-vos de tot cor i a consciència: « PARE NOSTRE... »

R. MUNNÉ I COLL

« Heus aquí l'arbre de la Creu, on fou sospesa la Salut del món.

Veniu, adoreu-lo! »

Camí del Calvari

Serva del Senyor.

Dreta i emmudida

espera Maria

el pas redemptor.

Pel cel atuït

retruny la riulla.

Ella clou els braços

damunt del seu pit.

Enmig del traït

plana un greu silenci:

l'enronda el misteri

de la solitud.

Xiscla l'oronell,

brosta l'herba fina,

i Jesús avança

sangosa la pell.

Trista serenor

vesteix el seu rostre.

Carrer d'Amargura,

ruta del dolor.

Sospira la veu

entre un fresseig d'ales.

Mare i Fill abracen

l'aspror de la creu.

I, com a llegat

que esborra la culpa,

cauen sang i llàgrimes

sobre l'enllosat.

MN. PERE RIBOT, PVRE

« El veritable culte de la Creu és inseparable del de la Resurrecció. Si adoràvem la Creu sense ésser il·luminats per la fe i l'esperança en la resurrecció, el nostre culte esdevindria una idolatria, perquè no adoràrem la creu de Jesús, sinó la d'un simple home.

Recordem-nos del costum antic de representar sobre la creu Jesucrist gloriós (*Crist-majestat*). Sense parlar de les pintures de les Catucumbes, en la creu apareix literalment com un arbre en plena floració, « l'arbre de vida ». El Crist sofrent és per l'Església el Crist que camina cap a la glòria ».

L. BOUYER

« Le mystère pascal »